

Medlem kan sige, at det her drejer sig om at paalægge forøgede Byrder.

Naturligvis kan det ærede Medlem rent teoretisk sige, at Rigsdagen kan nægte at vedtage kommende Pensionslove af denne Art, men saaledes som baade den ærede Ordfører (Jerichow) og jeg flere Gange har gjort opmærksom paa, ved ærede Medlemmer, at det er ikke den Praksis, Rigsdagen har fulgt. Rigsdagen har ment sig moralsk forpligtet til at vedtage disse Love, ikke alene ved Ophør af regerende Fyrsters Civillister, men ogsaa ved Ophør af apanagerede Hoffers Civillister, og det ærede Medlem har ikke Spor af Grund til at tro, at Lovgivningen vil fravige den Praksis. Det, her sker, er, at vi bliver ved den gamle Praksis med Hensyn til Statens moralske Forpligtelser i disse Sager, men at vi formindsker Udgiften til omtrent det halve. Det ærede Medlem vil se, at der ved Frederik den Ottendes Død var 66 Pensionister, medens vi her indskrænker Tallet til 35, det er en klar haandgribelig Besparelse.

Til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) har jeg ikke meget at sige, idet det forekommer mig, at det kun var eet nyt Moment, det ærede Medlem førte ind i Forhandlingen her. Det ærede Medlem indrømmede, at han ved første Behandling havde udtalt sig anerkendende om Lovforslagene og udtalt sig saaledes, at jeg kunde have nogen Grund til at haabe, at det ærede Medlem og hans Parti vilde stemme for dem. Det ærede Medlem var imidlertid senere blevet omstemt og angav sine Grunde dertil. Ethvert æret Medlem og ethvert Parti maa naturligvis have deres Motiver i Fred, ingen er for saa vidt berettiget til at gøre Indvendinger derimod. Naar de ærede Medlemmer finder, at de af de og de Grunde ikke kan stemme for et Lovforslag, de tidligere havde haabet at kunne stemme for, bliver det deres Sag. For mig staar tilbage at sige, at jeg finder ikke det ærede Medlems Motiv fyldestgørende, paa ingen Maade. Det er Hensynet til Grev Brockenhuus-Schacks Stilling. Men der er ikke tilstaaet Grev Brockenhuus-Schack nogen som helst anden Stilling end den, som følger af de Grundsætninger, der altid er blevet anvendt ved Hofpensionslove i alle de mange Aar, vi har haft saadanne. Det var det ærede Medlem, der vilde indskyde et helt nyt Moment, som Lovgivningsmagten aldrig har beskæftiget sig med. Lovgivningsmagten har hidtil i disse Sager kun set paa to Ting: Har den vedkommende Hof-

embedsmand været ansat under den ophørte Civilliste, og er han blevet genansat under den nye Civilliste? Grundene til, at han ikke er blevet genansat, om det skyldes, at den nye Konge ikke har ønsket hans Tjeneste, eller om det skyldes Overenskomst mellem ham og den nye Konge, at han ikke træder i dennes Tjeneste, har Rigsdagen aldrig givet sig af med at undersøge eller forske efter, og det savner vi efter min Mening enhver Beføjelse til at blande os i, det er et rent privat og personligt Forhold. At denne eller hin Hoffunktionær, der har fungeret under den tidligere Civilliste, mulig efter øget Ønske, ikke kommer til at fungere under den nye, kan aldeles ikke sidestilles med det Forhold, at en Mand tager sin Afsked fra en Embedsstilling af fri Villie, thi her er ikke Tale om, at Grev Brockenhuus-Schack eller nogen anden har taget sin Afsked, her er Tale om, at Civillisten er ophørt, og her er Tale om det ligeledes ubestridelige Faktum, at han ikke er ansat under den nye Civilliste. Det er det eneste, vi har at holde os til.

Jeg beklager, at det ærede Medlem og hans Parti ikke vil stemme for Lovforslaget. Ogsaa det ærede Medlem berørte Sparsommelighedshensynet, men paa en mere indirekte Maade end det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, idet det ærede Medlem sagde, at man under Finanslovsforslagets Behandling overfor forskellige underordnede Funktionærer, som det ærede Medlem havde undt højere Løn, end Flertallet og Regeringen ansaa det for forsvarligt at give dem, havde paaberaabt sig Sparsommelighedshensynet. Det er rigtigt, og det er akkurat det samme Sparsommelighedshensyn, vi med fuld Ret paaberaaber os, naar vi anbefaler dette Lovforslag, som medfører betydelige Besparelser for Statskassen, til det høje Tings Velvillie.

Ordføreren (Jerichow): Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg beklager selvfølgelig, at mine Udtalelser er faldne det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) for lange og for kedsommelige, men jeg vil dog trøste mig, hvis mit Parti mener, at jeg har udført Ordførerhvervet tilfredsstillende.

Jeg vil kun gøre en Bemærkning med Hensyn til den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fra Ringsted har sammenstillet en Statsembedsmands og en Hofembedsmands Stilling ved Afgang. Efter min Mening forholder det sig saaledes, at naar